

Bilag til bet. o. lovf. vedr. børnefamilieydelse

Statsminister Anders Fogh Rasmussen
Statsministeriet

Mogens Lykketoft
Partiformand
Socialdemokraterne
Tel. 3337 4034
e-post: smoly@ft.dk

3. december 2003

Kære statsminister.

Tak for dit svar på mit næsten tre uger gamle brev om bruddet på aftalen om satsregulering af overførsler og skatteskala.

Jeg er meget forundret over dit svar, også fordi du selv så sent som i foråret – som kommentar til konservative forslag – udtalte, at et indgreb i reguleringen af ydelserne ville være i strid med aftalen.

Jeg glæder mig selvfølgelig over, at du helt og fuldt står bag bekræftelsen af aftalerne om satspuljen i foråret.

Du går imidlertid let hen over, at aftalerne også er en bekræftelse af den gamle aftale om satsreguleringen fra 1990.

Denne aftale har to lige væsentlige grundpiller.

For det første reglerne for bidrag til satspuljen, som ingen har påstået anfægtet.

For det andet reglerne om regulering af alle indkomstoverførsler m.v. og satserne i skattelovgivningen efter lønudviklingen (satsreguleringen).

Det er den sidste pille, der angribes med finanslovsaftalen mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, fordi det er klart uforeneligt med satsreguleringsaftalen at lave en i fremtiden lavere årlig regulering af satserne for børnefamilieydelse og boligskiring.

Som det flere gange er understreget under Folketingets behandlinger af disse aftaler, er den gamle aftales idé ikke, at et folketingsflertal er afskåret fra at hæve, sænke eller afskaffe en sats-

reguleret ydelse og et skattettrin. Derfor har socialdemokratiske ledede regeringer i 90'erne hævet børnefamilieydelsen og i 2001 nedsat personfradrag og satsen for a-kasse-kontingent, der begge er satsregulerede. Men der blev i intet tilfælde fiflet med den fremtidige regulering fra år til år. Og ingen har efter min erindring i denne forbindelse påstået, at det var i strid med satsreguleringsforliget, hvad det heller ikke var.

Derimod er den mellem V, K og DF aftalte metode med beskæring af den fremtidige regulering i strid med aftalerne.

Den afgørende pointe er, at en regering godt med et flertal i Folketinget kan sænke niveauet for en ydelse. Men man skal vedkende sig nedskæringen og ikke gennemføre den ved at fifle med den fremtidige regulering: Det er præcis denne form for kamouflering af nedskæringer, som satsreguleringsaftalen har til formål at afskære skiftende regeringer fra.

Regeringen trak sine dagpengeforslag, fordi man erkendte, at befolkningen måtte betragte dem som løftebrud i forhold til dine udtalelser under valgkampen – også selv om regeringen angiveligt ikke selv mente, der var tale om løftebrud.

I denne sag er der ikke bare tale om brud på løfter til befolkningen om ikke at skære i overførslerne, men også om krystalklart brud på aftaler med andre partier. Dermed ryster regeringen unødigt mulighederne for at lave langsigtede aftaler i Folketinget.